

Més endavant el Joan Serra va fer la Cresta del Ferran a la Garrotxa i ens explica com va anar:

Benvolguts companys:

El passat dissabte dos companys em van convidar a fer la cresta del Ferran a la Garrotxa.

Pel que fa al viatge és bo saber que els quilòmetres finals entre Oix i l'evident parking a prop de la cresta cal fer-los amb 4x4.

Ja a peu cal passar un petit pont de fusta, agafar un corriol que voreja la base del Ferran pujant lleugerament en direcció sud i al cap de 10' quan passes de la vessant nord a la sud una fletxa vermella a l'esquerra indica on començar a enfilarse. 10' més amunt, passat un cable passamà, trobarem un parabolt que marca el verdader inici de la cresta. Al davant tenim un mur de 20 metres que mena a un espectacular i inesperat túnel. Creuant-lo sortim al fil de la cresta just al costat d'una creu de ferro. A partir d'aquí metres i més metres de calcar de primera amb preses per donar i vendre. Petits trams arbrats trenquen la continuïtat de la progressió.

Sempre vam progressar "a pèl" excepte quatre llargs improvisats en que vam fer cordada de tres. No hi ha cap tipus de reunió equipada. Tampoc hi calen doncs tens arbres i fisures desitjoses de tascons i "friends" arreu. Mai vam progressar "en ensamble".

Més enllà de mitja cresta hi ha un ràpel equipat de 25 metres i a continuació el llarg més vertical (IV) assegurat amb dues escarpes de ferro.

La cresta és llarga i demana una bona dosi de resistència física.

No fiar-se de l'horari de les ressenyes. Millor considerar el doble.

En el nostre cas:

Temps efectiu d'escalada: 4 hores i 40'

Aproximació a peu: 20'

Descens: 1 hora i 30' (Evident per la vessant nord)

Ressenya: Web FEEC

Cota parking: + 371 metres

Cota cim: +981 metres

Longitud de la cresta: 1.600 metres

L'anècdota: La darrera hora d'escalada i tot el descens vam patir una tempesta de pluja, vent, pedra i llamps. A part d'un arbre esberlat per un llamp, els pèls de punta i xops fins el moll de l'os cap tipus més d'incidència.

*Salut i bones escalades a tots.
Joan Serra.*

Van quedar altres sortides i projectes pendents que finalment no es van dur a terme però que poden formar part de la planificació pel proper any.

Croàcia

Durant el curs d'instructors voluntaris, un dels companys ens va parlar d'una zona d'escalada ideal per anar a l'estiu, amb vies de tot tipus i graus. Es tractava del parc de Paklenika a Croàcia.

Ens en va parlar tan bé que ens posàrem a buscar informació, calcular els km. i planificar el viatge... i dit i fet. Ens vàrem engrescar en Manel, la Montse, el Sergi i jo, i vam anar amb l'autocaravana.

El viatge d'anada var ser una odissea. Vam trobar molt de trànsit durant tot el trajecte i en ple estiu ens va caure una pedregada considerable i la temperatura va baixar a 6 graus. Començàvem amb mal peu! Un cop arribats ens vam trobar amb una amiga, la Inés, que va anar-hi en avió pel seu compte.

Cim d'Anika Kuk
Fotografia: Manel Casabella

A partir d'aquí ja va ser qüestió de comprar la guia d'escalada, visitar el parc i prendre contacte amb la zona. L'entrada al parc és molt cara i el primer dia fent-nos els despistats vam entrar com si res i vam escalar vies esportives. Allò estava ple a vessar. Els escaladors són l'espectacle dels excursionistes, sobretot com més a prop de l'entrada et trobes. Però si t'endinses i camines més, menys afluència hi ha i més possibilitats trobes de fer vies llargues i de tot tipus.

Així doncs, vam fer 4 vies de diferents llargs a la paret d'Anika Kuk i amb dues d'elles vam arribar al cim de 712 m. El grau és generalment picant però per veure el paisatge des del cim val la pena l'esforç realitzat.

Una altra anècdota va ser quan ens trobàrem a uns altres companys del curs d'instructors. Ells també havien parlat amb el mateix xicot que nosaltres i els va engrescar igualment. Potser tindria alguna comissió?

Després d'aquí vam decidir fer una volta pel país, visitar altres zones i fer una mica de turisme. Visitarem Split, Kanfanar, Rovinj, Pula, Cépica... però ens va quedar pendent la zona nord que diuen que també val la pena. Això ho deixarem per una altra ocasió.

segueix